

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010742
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219010742.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 23. 9. 2021 sp. zn. 6T 42/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. C..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T 42/2019 zo dňa 23. 9. 2021 bol obžalovaný A. B. C. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví § 155 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 20.4.2018 v čase okolo 16.30 hod. v D., v E. F. G. H. B. I. F. J. K. X, v suteréne šatní príslušníkov C. napadol spoluodsúdeného poškodeného L. M. tak, že ho bezdôvodne udrel päťou ruky do ľavej strany tváre v oblasti oka, potom do oblasti úst a keď poškodený padol na zem, obvinený ho kopol do ľavej nohy a niekoľkokrát kopol do krku a hrudníka, čím takto poškodenému spôsobil poranenia hrtana, fraktúru štítnej chrupavky paramediálne vpravo s minimálnym schodovitým posunom, hypertrofiu nosových mušlí, suturu dolnej pery vľavo, vybočenie nosovej priehradky a čiastočné roztrhnutie vnútorného väzu ľavého kolenného kĺbu s dobou liečenia v trvaní 28-35 dní, pričom pri útoku došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu - hrtanu,

Za to bol obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. m), § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre účely výkonu trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. súd zaviazal obžalovaného nahradiť I. N., N. D., škodu vo výške 539,20 eur a C. N. O., P., K. škodu vo výške 912,03 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie dňa 4. 10. 2021. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu ohľadom uznania viny za žalovaný skutok. On neútočil. Sám odvracal útok útočníka a jeho konanie nie je trestným činom. Išlo o nutnú obranu v záujme ochrany svojho života a zdravia. Výpovede svedkov boli účelovo zmanipulované a ich výpovedná hodnota bola úmyselne zoslabená v neprospech obžalovaného. Akékoľvek tvrdenia, že útok smeroval na životne dôležitý orgán sú účelové a ničím nepodložené tvrdenia. To, že poškodený M. mal mať zranený krk sa dozvedel až o niekoľko týždňov od OČTK. Zranenia, poranenie krku poškodenému nespôsobil. V žiadnom prípade samotné údery, ktoré smerovali na poškodeného neboli vedené na miesta, ako uvádza obžaloba. Údery smerovali na tvár poškodeného a trvali do momentu, kým neuvolnil

nohu zo zovretia. Celý incident trval cca 15 sekúnd. Okamžite opustil miesto konfliktu. Z uvedeného žiada odvolací súd, aby objektívne a spravodlivo posúdil uvádzané tvrdenia, ktoré vyvracajú rozporné, účelové a zavádzajúce tvrdenia žalujúcej strany. Viackrát bol fyzicky napádaný L. M. a dvakrát voči jeho osobe vytiahol na pracovisku nôž, s ktorým sa mu vyhrážal. Roky čaká na spravodlivý súdny proces, bez manipulácii a účelových, neobjektívnych tvrdení svedkov. Sám žiadal o predvolanie piatich svedkov, avšak ani jeden nebol prítomný. Žiada, aby agresia nebola ochraňovaná, ale spravodlivo potrestaná a obeť aby boli chránené od nespravodlivosti.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prokurátor podal obžalobu na A. B. C. pre skutok, právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný A. B. C. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Uviedol, že on fyzicky neútočil. Naopak sám útok odvracal a jeho konanie je nutné posudzovať ako nutnú obranu. Naopak agresorom bol sám poškodený. Útočiť prestal v okamihu ako poškodený upustil od fyzického útoku a z miesta odišiel.

Krajský súd sa v tejto súvislosti stotožnil so záverom okresného súdu, že samotné konanie obžalovaného, že tento mal konať v nutnej obrane nie je možné posúdiť ako nutnú obranu. To, že nešlo o nutnú obranu vyplynulo zo samotnej výpovede obžalovaného, ktorý sa mal pred príslušníkom ZVJS vyjadriť, že bol vyprovokovaný poškodeným – „praskli mu nervy“ a tohto fyzicky napadol. Okresný súd v tejto súvislosti správne uviedol, že z výpovede svedka (príslušníka ZVJS) nevyplynulo, aby sa obžalovaný bezprostredne po útoku vyjadril, že tento bol fyzicky napadnutý poškodeným a musel by sa tak brániť.

Skutkové zistenia korešpondujú aj so závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo – farmácia, odvetvie chirurgia a úrazová chirurgia Q. R. H., N., so závermi ktorého sa stotožnil aj krajský súd, ktorý konštatoval, že poškodený utrpel poranenie hrtana, zlomeninu štítnej chrupavky hrtana, pomliaždenie a opuch a krvnú podliatinu mäkkých tkanív steny hrtanu a malé roztrhnutie steny hrtanu. Uvádzané zranenie sú tak z medicínskeho hľadiska ťažké poranenia hrtanu, dôležitého orgánu, ktorý je súčasťou dýchacích ciest, a teda je pre človeka dôležitým orgánom. Ďalšími poraneniami boli čiastočné roztrhnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolenného kĺbu, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami okolo pravej a ľavej očnénice, pomliaždenie pravej očnej gule s krvácaním pod spojovku pravého oka, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvácaním do sklovca očnej gule, tržnozmliažednú ranu dolnej pery vľavo, ľahké pomliaždenie pravého ramena, ľahké pomliaždenie

pravého kolena a ľahké pomliaždenie pravého bedra, ktoré sú z medicínskeho hľadiska ľahkými poraneniami. Rovnako tak sa krajský súd stotožnil aj konštatovaným mechanizmom vzniku predmetných zranení, ktorých vznik mohol byť spôsobený, ako to uvádzal poškodený L. M..

Len pre úplnosť krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že sa stotožnil aj s ustálením vyrovnaného pomeru priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) a poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. m) Tr. zák., (že obžalovaný sám oznámil trestný čin).

Krajský súd dospel k záveru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 4 rokov je postačujúci pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutie nápravy páchatel'a a zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií, ako aj zásade individualizácie trestu.

Dôsledne a vyčerpávajúco sa okresný súd zaoberal aj osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a to vrátane všetkých skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo výroku, ktorým okresný súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. vrátane výroku o náhrade škody podľa § 287 ods.1 Tr. por., krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.